

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis
Expositio**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Donatio omnium bonorum invalida est §. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

§. VII.

Tutores, & Curatores.

a Sanch. c.
3. consil. c.
6. d. 8.

Delugo d.

23. de Inst.

nu. 145.

Molin. d.

492. fine.

1. **T**utores, & Curatores ex Sanch. & aliiſ. que poſſunt ſolum id donare, quod ad prudentem, & decentem administrationem rerum pupilli pertinent, ſpectata iſorum pupillorum facultate, & qualitate. Unde Donationes liberales profanas viꝫ his concedo, concedo pias; ſunt enim haꝫ in eleemosy- na, atque adeò in bonum ſalutis pupillo- rum, ſed adhuc juxta iſorum ſtatum.

Nec item nego remuneratorias, ſed parimodo, quæ non multum excedant. Ratio horum eſt, quia Tutores, Curatores que minus poſſunt, quam Domini ſuarum rerum; ut Domini, ſi prudeat, & decenter agat, ſunt certè parce proſuſi in rebus ſuis; ergo pauciſ proſuſi eſt debent Tutores, & Curatores, qui Domini non ſunt, ſed meri bonorum pupilli Administratores.

2. Inquires. Cum remuneratoria Donatione ſit illa, quæ ſit ſupra debitum Iuſtitia, quantum nam haꝫ importat in hoc caſu Tutorum? Servivit v. gr. fideliter quis pupillo per decem annos, debentur iſi ex ſtipendio pro ſuo labore centum aurei: at, ſi Tutor ſolum daret centum, nihil daret ex gratitudine, ſed ſolum ex Iuſtitia. Inquires ergo ad quantum exten- di potest remuneratio?

3. Reſpondeo. Id certa regula definiſiri ne- quit, quia totum hoc (ait Delugo b.) pertinet ad prudentiam Administratores rerum pupilli, ut ex una parte non ſit nimis proſuſas, & ex alia non ſit durus, & ex aetate retributor obsequiorum, ſed attendat ad id, quod decentia ſtatus pupilli exigit, ut eum familiis ingratitudinis nota afficeret non poſſit.

**b. Delugo
Lc.**

C A P U T IV.

Quantum quis donare poſſit?

1. **P**raeſcindendo à Jure Civili, quod certè prohibet, ut mox dicemus, ali- quas Donationes, quilibet validè poſt totum, quod habet, alteri donare, quia quilibet de rebus ſuis disponere, ut liber, po- ſt. An vero licet, vel illicet dependet à fine,

cur donet, à danno, quod ſibi, vel alteri facit, vel non facit, ſic donando, &c. quæ ex dictis, & dicendis facile colligi poſſunt. At conſide- rando Ias commune, duo genera Donationum iſum univerſaliter prohibet, nimium Donationem omnium bonorum, & Donationes carentes iſinuatione, de quibus jam ſigillatim.

§. I.

Donatio omnium bonorum invalida eſt.

1. **H**anc tam amplam Donationem eſt in Jure Civili prohibitam ſub clauſula irritante, atque adeò eſt invalidam, certum eſt in Jure, et apud Julium & Claram, aliosque, lai. hi. Ratio hujusmodi Juris fuit, quia ſic Donator non poſter teſtari, à qua impotentia teſtandi Jura maximè abhorrent. Signarēque dicunt; eſte id contra bonos mores.

L Ex. 2. Dictum autem eft (inter vivos) nam Donationem omnium bonorum cauſa mortis prohibita non eſt, cum ea poſte morte teſtandi non tollat; immo, iſam eſte ultimam voluntatem nuper diximus.

3. Dictum ratiſus eft (In jure communis) nam leges proprias quiske consulat. Dictum item eft (omnium bonorum) nam, ſi ſit non o- mium, ſed ramen prodiga, dixi ſatis calib. 18. 1.

4. Quæres. Donatio bonorum omnium eſtne in invalida fecundum torum. an ſolum ſe- cundum partem? Explico. Fac, te donaſſe omnia tua bona, ex quibus, ſi centum aureos ubi reſervaſſe, jam non donaſſes omnia bona. Quero igitur, an Donatio omnium, quem fe- cisti, ſit invalida, tum, quoad hos aureos cen- tum, tum, quoad alia bona? Idem quare po- test, ſi donaſti omnia praefentia, & futura, an valeat etiam quoad praefentia; jam enim, ſi praefentia non donaſſes, non donaſſes omnia.

5. Reſpondeo, eſte invalidam, quoad utri- que. Rationem hujus Decisionis ne aliam exſpectes, niſi illam, quia nimur, ita le- ges voluere, propter bonum publicum. Ita au- tem voluere, quia abſolute totam Donationem indiſiſibiliter iſinuant, ut patet ac- curatè legenti præcitatæ leges.

6. Dices: At mox dicemus, Donationem factam ſine ſolennitate iſinuationis ſolum iſinuari, quoad partem, id eft, quoad excep- sum,

sum, eo modo, quo mox item explicabimus; ergo pari modo dicere debemus in Donatione omnium bonorum.

7. Respondeo. Nego consequiam, quia in Donatione sine dicta solennitate ita clare decreverunt leges, quod non ita decreverunt in Donatione a omnium bonorum: leges enim modo num. 2. citatae absolute, & omnianum, non Donationem omnium bonorum iufirmantur.

8. Dices iterum cum Diana loc. cit. Ex Regula Juris: *Vtile per inutile non visitatur. Ergo non visitatur illa pars Donationis, quae jam non est Donatio omnium bonorum.*

Respondeo. Nego consequiam, quia cum in casu nostro leges totam Donationem irritent, ut dictum est: neque illa pars dicta utilis est.

§. II.

Quatuor Casus, in quibus Donatio omnium bonorum valida est.

1. Præcedentis doctrinæ sunt exceptiones, seu declarationes quatuor. Primò enim, si quis donet omnia bona præsentia, nihil aliud addendo, validè donat, quia verè non donat omnia; cùm enim non donet fuita, & deinceps acquirenda, poterit de his testari; Nam propterea idem docent communiter Doctores, si in Donatione omnium reserverebi quis aliquam partem, certè non valde modicam, sed hujusmodi, ut ea reservata, censeatur ab homine prudenti non remanere.

Dicit fil. Donationem bonorum moraliter omnium. Idem etiam, quando quis sibi reservat usum fructum, vel jus aliquod, quæ simili modo non sint modici valoris; posset enim hæc Donator vendere, & de pretio testari. Non sic, si doner omnem suam hæreditatem; tunc enim invalidè donaret, quia tunc de nihilo testari posset, cùm sic, omnia donasset. Lege Dicatus. Secundò, Donatio omnium, facta causa pia, est valida, quia est juxta Consilium Domini. *Vade, vende omnia, & da Pauperibus.* Contra quod Juta Civilia aliquid statuere, non valent. Ita Hurtad. Layman. Vadignus, alii cum Theologi, tum Jurisperiti apud Dian. qui rejicit Caramuel contrarium.

2. Huc etiam reduci potest Renuncia-

tio omnium bonorum, quam exhibent ii, qui Religiosam eligunt vitam; id enim etiam pertinet ad animæ salutem, estque de ejusdem Domini Confilio. *Et sequere me.*

3. Tertiò, Donatio onerosa omnium bonorum validè est, quia per illam aliud accipit Donator, de quo disponere jam poterit.

4. Per similem rationem ductam ab one-re, Alienationem, vel Donationem omnium bonorum factam causa Dotis Filio, vel Filiæ à Patre, immò & à Matre, plerique apud Ma- e Cutelle
rrium & Cutelli putant, validam esse, quia o- T. 2. de Do-
mnes communiter concedunt, hanc non esse nat. disce. 1.
Donationem, sed necessitatem onerosam col- & quoad
locandi filios, filiasque Matrimonio, quod Matrem
tamen alii apud eundem negant, nam, sic, colligitur
Donatis omnibus bonis tuis ex filiis ob ejus ex codens
Nuprias, demeretur legitima aliis, quod effi- ibidem
caciissimum est argumentum pro neganti- disce. 3. Spec. 4. initio.

5. Quæres. Concesso, quod ejusmodi do-na-tio-om-ni-um, facta causa Dotis, si revoca-
-canda, exspectandæ est mors conjugis, ut
Donatio revocetur, an statim poterit revocari
mortuo Patre?

Responderet idem Cutelli f dicens, sententi- f Cutelli
am afflentem expectandam esse conjugis ibid. disce. 1.
mortem, esse fortioribus argumentis valla- Spec. 2.
tam. Ipsi sum lege.

6. Donatio omnium bonorum inter fra- g Jul. Clar.
tres valida est ex Julio & Claro, & Rebello id- que ob favorem servandæ agnationis, seu pro- cum Bo-
priæ familie. Aliqui tamen id non admit- nac. 1. c. p. 5
tunt, Lege citatos. Rebell.

7. Portò, quando dicta Donatio inter fra- quem ci-
tres est reciproca, seu colligata, ut Tibi fratri sat. sequi-
mo dono omnia bona mea, & tu mihi omnia tua, turque
quid dicendum? Diana p. 8.

Respondeo, duobus modis id fieri con- tr. 6. resol.
tingat. Primò, in recompensationem, ut sit 38. & 40.
Senitus: *Si tu des mihi tua, ego invicem tibi dona-
bo mea,* & tunc valida esset Donatio periodæ, ac valerer inter extraneos; hæc enim non est Donatio, sed commutatio. Secundò, non in recompensationem, sed absolute sic, *Dono
liberaliter tibi fratri mea:* tu vero indepen- denter ab hac mea Donatione dicas: *Ego tibi
liberaliter dono mea:* & tunc licet inter extra-neos hæc sit clare nulla, & invalida, quia est Donatio pura ex parte utriusque (vel saltem ex parte alterius Donantis prius, in eo casu,

R. 111 2 quo,